



Jules Hedeman (links) in een provisorisch onderkomen aan het front, dat hij niet meer zou verlaten. foto's archief H. Hedeman Joosten



Europa. Iemand die als een bezetene de wereld afreist, en die in de spanningshaarden - van Mexico tot het tsarenrijk, van Spanje tot het Verre Oosten - zelf het 'grote' nieuws opzoekt. Het is een leven tussen redactie en hotelkamers, treinwagons en oceaanstomers.

In februari 1904 meldt hij als eerste journalist ter wereld in *Le Matin* het begin van de Russisch-Japanse oorlog. En in hetzelf-

de jaar onthult hij dagen achtereen dat de Italianen tot in detail kennis hebben van nieuwe fortificaties in Zuid-Frankrijk. Het nieuws schockt niet alleen de man in de straat, maar ook de Franse regering die met de neus op een groot spionageschandaal wordt gedrukt. De onthulling is een reden hem zijn eerste *Legion d'Honneur* toe te kennen.

Het is slechts een van de onderscheidin-

gen die hij - ook buiten de Franse grenzen - verzamelt. Het succes opent deuren tot de machtigen der aarde en maakt Jules Hedeman allengs tot 'een dier weinige Europese dagbladschrijvers, wiens artikelen over internationale politiek met evenveel vertrouwen als belangstelling worden gelezen', zoals de journalist Mr. H. Louis

Israëls het na de dood van Hedeman in *De Telegraaf* verwoordt. Het *Twentsch Zon-*

dagsblad neemt diens 'In memoriam' op 21 juni 1916 over.

Hoe een jongeman uit Twente in deze wereld van de internationale journalistiek verzeild is geraakt, is Van der Woude - die op zoek is naar een uitgever voor zijn boek - niet duidelijk. Over Hedemans jeugdjaren hangt een sluier. Zeker lijkt dat Jules de hbs bezoekt in de Hofstraat in Almelo, de stad waar hij op 22 oktober 1869 is geboren.

Ergens tussen zijn zestende en achttiende al, is hij naar Zuid-Afrika vertrokken. In 1890 wordt hij even genoemd als firman van Hedeman in Almelo, om dan in 1898 op te duiken als correspondent in Londen voor het Franse *Le Siècle*. Een baan die hij in 1900 inruilt voor een vergelijkbare positie bij *Le Matin*, waar hij in 1906 - na zijn eerste scoops - 'directeur des services étrangers' wordt.

Le Matin is op dat moment een spraakmakende nieuwe krant. Én omstreden tegelijk. Een sensatieblad volgens tegenstanders. Medestanders zien een moderne twintigste-eeuwse krant, met een op Amerikaanse leest geschoeide formule: bovenop het nieuws, op eigen waarneming vertrouwend, de lezer direct aansprekend.

De nieuwe chef buitenland heeft ongetwijfeld iets van zo'n soort straatvechtersmentaliteit. „Een lastig en meedogenloos collega”, zo herinnert het *Maandblad van de Journalistenkring* zich hem een maand na zijn dood. Hij organiseerde feestjes om collega's bij het nieuws weg te houden. Is iemand, die in het buitenland medewerkers van telegraafkantoren 'inpakte' om zo de 'dépêches' van concurrenten urenlang tegen te houden. Opdat hij het nieuws als eerste had.

.....
Lees verder op pagina 5